

man undtager vort danske Smør. Med Hensyn til Smørret ligger Vanskelighederne ikke i, at vi har for lidt, men i, at Prisen er blevet saa høj, at den overvejende Del af Befolkningen ikke har Raad til at købe det. Hvis Prisen nu sættes til et saadant Lavmaal, at alle havde Raad til at købe det, vilde Smøremiddelspørgsmaalet ikke være saa vanskeligt i dette Land i Øjeblikket. Her er den højtærede Ministers Stilling ikke saaledes, som jeg kunde have ønsket den. Naar den højtærede Indenrigsminister i Gaar sagde, at dette Spørgsmaal har maattet løses ekstraordinært paa den Maade, som sket er, og som vil træde ud i Livet paa Mandag Middag Kl. 12, maa Ministeren erkende, som alle maa erkende, at denne Maade, som det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) sagde, kun vil komme de mindre bemidlede til gode derved, at Prisen sættes til 2 Kr. Foranstaltningen kommer altsaa i første Linie de velhavende til gode, idet Prisen for de velhavende og de fattige er den samme, og der ikke sammen med den midlertidige Ordning er fulgt en Rationering, der bestemmer, hvor meget hver enkelt maa faa. Men naar den højtærede Minister giver det Udseende af, at dette var fremtvinget i et Øjebliks Hast, saa at der ikke havde været levnet ham mere Tid, end han havde givet Finansudvalget og andre af Tingets Medlemmer til at sætte sig ind i Sagen, kan jeg ikke indse Rigtigheden heraf.

Spørgsmaalet om Prisen paa Smørret har, kunde jeg fristes til at sige, ikke vakt mere Uro i den sidste Uge, end det havde vakt i den næstforegaaende. Alle, som har fulgt Markedsprisen ikke alene i England, men i vore Nabolande, Sverige, Norge og Tyskland, har kunnet se, at Prisen der var saa høj, at den ogsaa her i Landet maatte stige saaledes, at det blev umuligt for en stor Del af den danske Befolkning at købe det, fordi den store Mængde ikke havde de nødvendige Midler til at betale med. Nu kunde man naturligvis sige med Hensyn til dette Spørgsmaal, som man tidligere har sagt overfor saadanne Spørgsmaal, at saa kunde der sættes en Maksimalpris saa lav, at alle, om end det var med Vanskelighed, kunde betale den. Jeg skal ikke sige mange Ord om Maksimalpris, men Maksimalprisen har haft den Egenskab i første Linie, at de Varer, hvorpaa der er sat Maksimalpris, er forsvundet fra Markedet. Desuden er Stillingen saadan i det danske Landbrug i Øjeblikket, at dersom der ikke kan faas

en nogenlunde høj Pris for Smørret, kan det ikke produceres, for saa vil Landmændene ikke have Raad til at producere det. Om Prisen er passende med 2 Kr. 24 Øre, eller hvad det nu bliver, skal jeg ikke komme ind paa, det vilde være overflødig, men alle vil indrømme, at saaledes som Landet ligger nu, maa Prisen paa Smørret være af en meget antagelig Højde, for at Landmændene skal kunne producere det, da de har saa lidt at raade over til Fodring af deres Køer. Forholdene er saa vanskelige og Priserne paa alt nødvendigt saa høje, at det vilde være deres rene Ruin, dersom Smørret ikke var i en nogenlunde høj Pris.

Men der er et andet Spørgsmaal, som knytter sig meget nær til dette, og det er: Hvorledes er det muligt, at vi i dette Øjeblik staar saa aldeles blottede for alle Smøremidler og Fedt, som vi gør? Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) oplyste, at et Par Millioner Svin var blevet slagtet, og saa vidt jeg husker, nævnedes han, at Fedtet af et Slagterisvin gennemsnitlig kan sættes til 2½ kg — det er nu efter min Mening alt for lidt, men lad gaa —, og det giver dog et ret stort Kvantum af denne Vare. Imidlertid er det alle bekendt, at det ikke alene er i de sidste Maaneder, at det her i Landet har været svært at opdrive Fedt, men at saadan har det været i næsten alle Krigsaarene — mere eller mindre, og naturligvis er det nu vanskeligere, end det har været før —, og Fedtmangelen har været saa stor, at Befolkningen saavel i By som paa Land har maattet spørge: Hvordan er dette muligt? Jeg venter naturligvis med Interesse at høre det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), som har rejst en offentlig Anklage i dette Spørgsmaal — jeg ved ikke, om man skal sige mod Ministeriet eller mod Ernæringsraadet, eller hvem det var — og sagt, at det gaar ikke rigtigt til med Udførselen af Fedt, det gaar endog saadan til, at man udfører slagtede Svin med dobbelt Flomme. Som sagt, jeg venter med Interesse at høre det ærede Medlem, som jeg ved skal have Ordet maaske allerede i Dag, give Oplysninger om denne Sag. Jeg føler mig nemlig nogenlunde overbevist om, at det ærede Medlem ikke har rejst en saadan Sigtelse mod Regeringen, som han staar meget nær, uden at han vil kunne føre de nødvendige Beviser. Naar det ærede Medlem har rejst saadanne Beskyldninger eller Sigtelser, er det Offentligheden, der har Krav paa at vide, om de er rigtige, og det